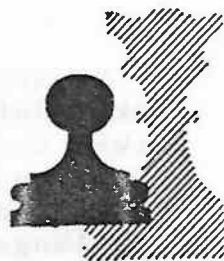

fribonden

MEDLEMSBLAD FOR VANLØSE SKAKKLUB

48. årgang nr 1

januar 1991

Atter et nyt år

Tiden er inde til at gøre status, og man kan ganske enkelt sige at VS har det godt for tiden, ikke bare i forhold til andre skakklubber, men også i forhold til vores egen situation for få år siden, hvor det ellers også gik.

Medlemstallet udvikler sig tilfredsstillende, og der er grund til at hæfte sig ved hvad Gyldholm fornylig fremhævede: Det er ikke bare antallet, men også kvaliteten af medlemmer som tæller.

Aktiviteterne florerer. I Holdturneringen deltager vi for første gang i umindelige tider med fire hold, vinterturneringen har næsten uanstændigt mange deltagere, der er demoaftener, koordinerede turneringer og hurtigturneringer.

Også Fribonden har det godt. I afvigte år skrev 14 bi-dragydere ialt 176 sider, fordelt på 11 numre. Det er nær ved at være rekord. (1989: 172 sider, 1988: 140 sider, 1987: 112 sider)

Sportsligt er der også mere succes end fiasko at notere. Ikke så få af vore medlemmer fortsætter fremgangen i spillestyrke, og i første runde af Holdturneringen scorede vore fire hold tilsammen 26 points af 32 mulige.

Og dog er der draget omsorg for at træerne ikke vokser ind i himlen: I skrivende stund (30. november) har Fribonden stadig ikke modtaget referat eller blot resultat af de holdkampe som 3. og 4. holdet spillede for mere end to uger siden. Her er der noget at forbedre!

Steen S.

Mærkedage (supplement).

På grund af klubbens ukomplette arkiv er der sket det beklagelige, at et velmeriteret medlem ikke har fået sin fortjente, hædrende omtale. Det drejer sig om Niller, også kaldet Niels Rendlev, indmeldt august-september 1965, som altså forlængst har passeret sit 25 års klubjubilæum. Han var dengang en yngling på kun 18 somre, smuk som I kan se af billedet på side 21 i jubilæumsskriftet, men sådan ser han slet ikke ud nu. Sic transit gloria mundi, lægtilæs kulitorum.

Niller har altid været en festlig fyr og en gæv kammerat; han har i tidens løb skaffet klubben adskillige gode medlemmer, og han bør nævnes som primus motor ved redningsaktionen i 1976, da klubben lå for døden. Derefter plagede han os som formand i 2 år, hvorpå han fik fuppet Stefan til at afløse sig. Hans mangeårige indsats som ølmand skal heller ikke forties; klubbens høje ædruelighedsstandard skyldes i høj grad ham, og flere kammerater lider stadig af bivirkningerne efter alvorligt væsketab. Men vi elsker ham alligevel og ønsker ham et forsinket Til lykke med jubilæet.

Ved fremkomsten af nærværende Fribonde har vi sandsynligvis passeret Nytår og kan i nær fremtid notere endnu en mærkedag. Den 26. februar fylder Børge Gyldholm 80 år; vi kender ham jo allesammen, han har aldrig hørt til de mest stille i klubben, og med det omtumlede liv han ellers har ført, er det utroligt, at Fanden ikke forlængst har hentet ham; det ske snart, amen. I sammenlagt mere end 20 år har han virket som kasserer og ubarmhjertigt brandskattet os, som han plejer at kalde sine kammerater. Ligesom Niller hører han til redningsholdet 1976, og det bør nok holdes ham til gode, når en dag han selv stiller til regnskab hos sin skaber, ham den sorte med bukkebenene; han skal nok få sin sag for.- I år har han for resten været medlem i 50 år; helt ufatteligt at klubben har holdt til det og det bedste bevis på dens enestående kvaliteter. Vor natur tro ønsker vi ham Til lykke; gid det må bekomme ham bedre end han fortjener.

Modstand i holdturneringen?

1. holdet hjemme mod Nysted, 1. runde

Vanløse I	— Nysted I	6 — 2
<i>Eivind Einersen</i>	— <i>Kim Nielsen</i>	½ — ½
<i>Søren B. Petersen</i>	— <i>Bøje Nikolajsen</i>	0 — 1
<i>Gunnar West Hansen</i>	— <i>Leif Roerholt</i>	1 — 0
<i>Hans Nielsen</i>	— <i>Sven Navntoft</i>	1 — 0
<i>Morten M. Hansen</i>	— <i>Jan Larsen</i>	½ — ½
<i>Dimon Pedersen</i>	— <i>Mogens Rasmussen</i>	1 — 0
<i>Stefan Hansen</i>	— <i>Henning Mogensen</i>	1 — 0
<i>Lars Pedersen</i>	— <i>Per Tolshave</i>	1 — 0

Vi kan lige så godt se det i øjnene: Det bliver svært i 3. division. Sådan skrev jeg som afslutning på sidste sæson. Påstandens sandhedsværdi kan ikke afklares endnu, men jeg vil i hvert fald sige, at det blev en lettere start, end jeg havde regnet med.

Især i betragtning af, at en forventet indmelding fra Thomas Schou Pedersen ikke var blevet til noget, at topscorer Benny ikke kan spille om søndagen, at Hans mangler kamptræning og at spillet ikke just har været imponerende i vinterturneringen i år (Gunnar's 0 af 4 taler f.eks. for sig selv).

Dimon var først færdig. Sikkert på grund af modstanderens tidsforbrug. Er det ikke noget latterligt at spille de første 20 træk på under 10 minutter? Så er det næsten uundgåeligt at sætte en kvalitet i slag. Vi fik altså ikke mulighed for at se *Dimons* styrke på holdet og vurdere, om det var en rigtig beslutning at sætte ham på 6. brættet i hans første sæson på førsteholdet.

Lars spillede rigtig fornuftigt. Stille og roligt udbyggede han sin

fordel, indtil modstanderen satte en kvalitet i slag og opgav efter kun 20 træk. Væk var den vilde offerstil, og fremme var den "sande" *Lars*: Det er sådan, du skal spille. Men man kan kun give ham ret i, at det er næst indtil latterligt af Nysted at møde op med en 3. klasses spiller i 3. division. Så går det altså helt galt.

Gunnar kan lide at angribe. *Gunnar* spiller kongeindisk. *Gunnar* ofrer en officer. *Gunnar* vinder. Måtte det gå sådan i alle hans holdkampe. Hans officersoffer skreg til himlen om at blive forsøgt, men modstanderen må vel have overset noget. Og naturligvis spillede *Gunnar* offeret. *Gunnar* så langt, som sædvanlig, og selvfølgelig var offeret dræbende.

Hans fik hurtigt en fin stilling med hvid i kongeindisk. Da modstanderen forsøgte at komme tilbage i partiet med det tematiske modstød i centrum, slog *Hans* til og fik åbnet stillingen til sine tårne. Nystederen prøvede at undgå Ragnarok med en primitiv binding, men da knuden blev løst op, var det ham, der blev mat.

Morten spillede ret antipositionelt

(med h6 og g5), men kunne bytte af til sit elskede slutspil. Slutspillet var dog ikke så klart fordelagtigt for Morten, der derfor modtog et remis-tilbud, muligvis på grund af dårlig tid.

Stefan spillede sort mod en Stonewall-opstilling. Et af hvids eneste problemer i denne åbning er den sortfældede løber, der også i dette parti var lukket helt inde. Og af denne grund byttede Stefan, med modstanderens utrolige velvilje, alle brikker af, undtagen denne løber og et tårn samt nogle bønder. Sorts sortfældede løber var i slutspillet hvids klart overlegen, og med lidt hjælp fra hvid vandt Stefan først en bonde, siden en til osv., indtil Stefans overvægt var for overvældende.

Jeg spillede sort mod en håbløst remisinteresseret Nystedianer. Jeg ledte og ledte men kunne ikke finde nogen gevinstchancer, og søgte derfor tilflugt i et springerslutspil. I vanlig overoptimisme så jeg for lidt på modstanderens muligheder, og fik pludselig problemer. Kort efter blev jeg nødt til at give en bonde, men havde heldigvis muligheder for modspil. En

unøjagtighed fra hans side gav mig mulighed for at opbygge en stilling, hvor gevinstforsøg fra hans side var yderst risikable. I sin vægelsindethed gik han så ind i en trækgentagelse.

Søren har masser af kamptræning fra ØBRO og Lyngby, men træningen er mod stærke folk. Såkaldte fusere er nok ikke Søren's livret. I hvert fald så han langsomt sin fordel ebbe ud, og prøvede som et desperat forsøg en caféhusmanøvre. Denne viste sig effektiv, og Søren opbyggede en god stilling, men satte så en kvalitet i slag. Modspil fik han med Nystedens hjælp masser af, og i tidnøden overså Søren først en gevinstgivende tårnoffer, og senere en anden gevinst. Efter tidnøden måtte han erkende, at kvalitet under taber, selv om der kun er få bønder tilbage. Ord som: ufatteligt ringe, ekstremt tyndt osv. er ikke tilstrækkelige til at beskrive Søren's spil. Har den mand virkelig ca. 2300 i rating????

Under alle omstændigheder må man sige, at 6-2 er en god begyndelse. Spørgsmålet er bare, om de andre hold lader Nysted slippe lige så let...

Eivind

Redaktionelt

Som omtalt allerede på forsiden, så er redaktionen nu atter tilbage i den altfor kendte situation at vi mangler referater fra 3. og 4. holdet. Det ser ud til at Svend Egenæs - Randbonden - bliver meget svær at erstatte. Men i det mindste har vi da mulighed for at fortælle hvordan det gik i første runde. Referatet fra anden runde, spillet 14. november, vil så måske dukke op i februarnummeret...

Holdturnering, 1. runde, 2. holdet

Vanløse S II - K41 IV		6 - 2
1. Benny R. Petersen	- Ole Block	1 - 0
2. Leif Jensen	- E. Auchenberg	1 - 0
3. Jesper Asgaard	- Teddy Andersen	1 - 0
4. Bent Wiberg	- Henri Jensen	1 - 0
5. Niels Rendlev	- Johan Petersen	1 - 0
6. Søren Juul S.	- Svend Seisbye	1 - 0
7. Eigil Pedersen	- Michael Hansen	0 - 1
8. Bo Blangstrup	- Henrik Wolgast	0 - 1

Da vi første gang prøvede den nye betænkningstid i holdturneringen, blev Hans og jeg enige om, at det måske ikke var så tosset alligevel. Før vandt man altid efter ca. 40 træk og 4 timers kamp, nu kunne man nøjes med 32 træk og 3 timer!

Det holdt stik i en overbevisende sæsonpremiere, men måske skulle man foreslå endnu en ændring: Holdene skæres ned til 6 mand!?

Jesper debuterede effektivt med en total nedspilning af modstanderen. I en stonewall-lignende hollænder, blev den hvidfældede løber en magtfaktor! Hvis Jesper fortsætter i samme stil skal divisionsspillerene til at passe på. Hvis Eigil ikke har lyst til at yde mere end det han viste denne aften, burde han ikke have meldt sig! Måske K41s fredagslyng passer bedre til hans tålmodighed og stil? 1 - 1.

Omkring de tre timer gik det stærkt. Bent trykkede sin modstander sammen og det hele endte med en officersbuk; overbevisende!

Undertegnede spillede mod min hyggebridgemo­stander gennem 15 år, og det er egentlig knap så morsomt. Men han fulgte fejlene op fra bridgebordet og overså en simpel kombination på et tidspunkt, hvor jeg havde overspillet stillingen i et forsøg på at vinde.

Leif, der ellers også er bridgeentusiast, hyggebridgede ikke, men hyggeskakkede istedet. Hyggen tog efter fleres mening overhånd, men han havde forinden haft en sort dag, så ingen bebrejdelser skal lyde fra min side, så længe

han vinder.

Bo oplevede hvad jeg håber bliver sæsonens kikser. Sidste sæsons præstation samt fine koordinerede resultater lover ihvertfald godt, men hans fight var her forgæves.

Fight i særklasse leverede Niller. Fra 1. træk koncentreret og selv om han spillede en såkaldt forbudt åbning (glasnost?!?), var jeg ikke i tvivl; fortsæt Niller, så er holdskak den rene fornøjelse. Også Søren lyste af vilje og energi og vandt ligeledes i overbevisende stil.

Vi hører hjemme i 1. række, lad os gå ud og vise det også i de kommende runder!

Tak for kampen!

Benny

"Det går ad Vallensbæk til"

Lystspil i otte akter

Program:

1. Ejørn Rasmussen	-	Erik Von Essen (R)	1/2 -1/2
2. Jørgen Brage	-	Johnny Andersen	0 -1
3. Annie Rasmussen	-	Jørgen Andersen	0 -1
4. Jesper Brink Madsen	-	Erling Madsen	1/2 -1/2
5. Frede Nikolajsen	-	Jens Windeleff	1/2 -1/2
6. Peter Brønnum Jensen	-	Kjeld Klausen	0 -1
7. Philip Jespersen	-	Kjell Suadicani	0 -1
8. Jan Textor	-	Henrik Pedersen	0 -1

Anmeldelse:

Undertegnede gik desværre glip af første akt, men Vonne skal som reserve have tak for indsatsen.

Anden akt var en sær oplevelse. En aristokratisk englænder, hvor c- og e-bønderne blev låst på midten. Ingen af parterne mente i den anledning, at det var værd at besætte det svage d-felt. Hvor dronninge-springerne i stedet skulle placeres var begge spillere tydeligvis i tvivl om. Pludselig vagner Jørgen til dåd, og iværksætter et angreb på kongefløjen med f-bonden. Hvid slår, hvilket er kritisk, og Johnny får godt angreb. Der går imidlertid lidt (?) kuk i angrebet, og Johnny er i stedet to

kväliteter bagud mod en bonde. Den ene hvalitet kommer igen på en overseelse af hvid, og situationen tegner igen lidt lysere med to fribønder til Johnny. Endelig stiller hvid konen i slag, og så var det bal forbi.

Tredie akt var det længste af dem alle, og slutspillet var en ren fornøjelse med Jørgen som en sand virtuøs. SMUKT!

Erling var helten mod en skurk fra Vallensbæk, som viste større viden om modtaget dronningegambit end Erling. Prøver man i den situation at holde merbonden, hvilket man ikke kan, kommer man blot til at

stå dårligt. Erling spillede godt nok slavisk, men kort efter lukkede han den hvide løber inde med e6. Erling spillede sin dårlige stilling tålmodigt, men han måtte i forbindelse med en afbytning af dronningerne give en bonde. Det lykkedes dog at give hvid en isoleret dobbeltbonde, og stillingen var herefter klar remis. Stærkt forsvarspil af Erling!

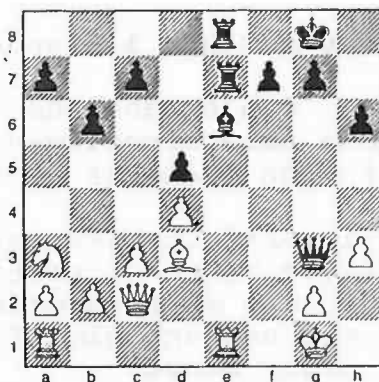
Aftenens surrealistiske indslag stod Jens for sammen med Frede fra Vallensbæk. Det lignede mest mudderkastning, og jeg aner ikke hvad den åbning hedder. Det var en gambit, hvor Jens fik hele centrum uden at give en bonde. Jens' kongebønder løb om kap, og ingen af parterne fik rokeret. Der smuttede senere en bonde for Jens, men løberparret var dog en vis kompensation. Med forbundne fribønder til sort havde jeg også taget remis!

Kjelds optræden så jeg slet ikke, for han var meget hurtigt færdig. Det er noget som skaber ro på holdet, men vi må ved lejlighed få fidusen.

Syvende akt var jeg selv med-spiller. En dejlig aggressiv sag, hvor sort spillede Pirc. Lang rokade og afsted mod Kasparov (ligheden var slående - udseendet altså) jeg kom dog ikke igennem, og var ved at sætte min fordel over styr, da den sorte mand begik harikiri. Herligt, for så fik jeg set Jørgens optræden.

Sidste akt var en fransk tragedie, hvis man ser det fra hvids side. Henrik spillede gris, men fik et vist pres for springeren.

Hvid er i trækket og har lige spillet 18. Sa3, og Henrik har svaret 18. -,Tae8.

Der fulgte: 19. Te2, L*h3 20. Tael?, L*g2 21. T*g2, T*e1+ 22. Lf1, T*f1+ 23. opgivet. Hvid må have været dybt rystet efter dette!!

6 1/2 - 1 1/2 til Vanløse III, en fin forestilling

Kjell

Holdturnering, 1. runde, 4. holdet

Har vi mon nogensinde tidligere haft et 4. hold med i KSUs holdturneringen. Jeg tror det ikke, men måske kan nogle af de "gamle" medlemmer svare på det?

Men ihvertfald blev det en fantastisk debut. $7\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$ i første match er næsten for godt til at være sandt, men modstanderen, Ishøj II, kan måske tænkes at være et bundhold. Imidlertid kan det næppe gøres ret meget bedre!

Gyldholm mødte U.K. 1-0.

Ebbe Ask gav a la de gamle romantiske mestre to tårne i forgave, men vandt alligevel hurtigt, 2-0.

Et af vore nye medlemmer, Asger, er formentlig blevet placeret for lavt, men det kan han jo fortsætte med at bevise! 3-0.

Jesper mødte en total uudviklet mand, 4-0.

Kurt kan jo spillet, og behøver sikkert større udfordringer, 5-0.

Og Barkhuus har jo fortsat ingen problemer med alderen, 6-0.

Helge havde det hårdt den aften. Først 4. brædt på 2. holdet, så 3. brædt på 4. holdet og så endelig 4. brættet. Så han er ærlig talt undskyldt, $6\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$.

Steen S. vor kære redaktør fik hænderne fulde. Han forsøgte at puste liv i noget total dødt og pludselig fik han givet en bonde væk. Men i det uligefarvede løberslutspil fornægtede rutine og teknik sig ikke, $7\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$.

Lad os håbe at vore talentfulde veteraner fortsætter ad samme vej!

Summa summarum: $6+6+6\frac{1}{2}+7\frac{1}{2} = 26$ ud af 32 mulige i 1. runde af holdturneringen må kunne indskrive sig i klubhistorien!

Og se så at få købt nogle aktier!

Fortsætter vi i samme stil ender præmiepuljen oppe på 2.000 - 3.000 kr!!!!

Benny

Modvind i den første udekamp

1. holdet ude mod Køge, 2. runde

Vanløse I	– Nysted I	4 – 4
Ole Jakobsen	– Eivind Einersen	1 – 0
Erik Secher Olesen	– Søren B. Petersen	½ – ½
Finn Haargaard	– Gunnar W. Hansen	0 – 1
Brian Elgaard	– Morten M. Hansen	1 – 0
Henrik E. Bruun	– Dimon Pedersen	½ – ½
Henrik Smidt-Nielsen	– Stefan Hansen	½ – ½
Erik Carlsen	– Lars M. Pedersen	½ – ½
Einar Mortensen	– Jesper Asgaard	0 – 1

3. division er alligevel stærkere end mesterrækken. I 2. runde måtte vi sande, at vi ikke bare kan lægge alle modstandere ned. I forhold til 1. runde mod Nysted fik gengangerne ½ point mindre, bortset altså fra Gunnar og Søren. Sidstnævntes indsats i 1. runde var dog ikke kendetegnende for hans styrke.

2. runde var også den første udekamp, med deraf følgende problemer: aftale mødested og finde bil(er) til transporten. Men afsted kom vi da, og i god nok tid til at føle den store ensomhed "ude på landet" og glæde os over, at halvdelen af kampene er hjemmekampe.

Jesper kom med som reserve på afbud fra Hans, der ikke kunne få fri fra sit arbejde. På en søndag... Efter 10-12 træk og 15 minutters tidsforbrug (teori?) fra Jespers side havde han med sort fået klar fordel. Han gik så tålmodigt til angreb og vandt snart en bonde. Derefter byttede gav afbytninger et slutspil, der vandt let. Da Søren rejser til Hula-bula-land efter denne runde får vi brug for reserver i de kommende runder, og

det kan let ske, at Jesper med sin indsats gjorde sig til fast inventar på 1. holdet.

Gunnar fik igen mulighed for at gå til angreb. Hvis modstanderen havde kendt tigreren Gunnar, havde han nok valgt en mindre passiv åbning. Gunnar jager nemlig bedst, når han får mulighed for langsomt at løbe offeret træt. Igen var det et officers-"offer", der afgjorde til Gunnars fordel. Se partiet nedenfor. Gunnar er nu desværre den eneste, der har mulighed for at score maximum for 7 partier.

Jeg spillede hvid i lukket siciliansk. Min modstander, den tidligere Danmarksmester, spillede som mine sidste mange modstandere i varianten en plan med (c5 og) e5, og som sædvanlig fik jeg fordel med den enkle plan c3 fulgt af d4. I midtspillet turde jeg ikke indkassere en bonde og spillede i stedet noget, der så smart ud. Men nogle træk senere måtte jeg sande, at det nok ikke var så smart. Jeg blev derefter nødt til at bytte af til slutspil med dronning + tårn + 4 bønder til hver, hvor den eneste for-

skel var, at jeg havde svækket kongestillingen med f2-f4. Denne lille forskel var nok til at gøre mit forsvar meget svært, og da jeg bukkede en bonde væk var stillingen allerede tabt.

Lars fik fordel med hvid i — lukket siciliansk. Han vandt i et kompliceret midtspil en bonde, men prøvede at forcere og fremtvinge afbytninger. Afbytningerne medførte imidlertid, at han tabte bonden tilbage, med remis som resultat.

Søren spillede en fornuftig åbning og havde hurtigt fordel, da han — igen — ramtes af total skakblindhed og satte en bonde direkte i slag. Med bonde mindre i slutspillet og 1 minut til 15 træk var vi ikke mange, som troede på hans chancer. Men vi tog fejl — tålmodigt kæmpende fik han roligt og stille spillet en remisstilling frem.

Dimon gik til angreb mod en modsat rokade. Et (unødvendigt?) skinoffer fik åbnet til modstanderens konge, men d-linien stod desværre også åben for Køgeianerens tunge officerer. Han (Køge-manden) nåede til Dimons ærgelse at få byttet damer, og fik fordel. Dimon mistede to bønder, men fik byttet af til et uligefarvet løberslutspil, hvor det var lige før Dimon havde gevinstchancer. Dog blev resultatet: remis.

Morten tabte for første gang siden 1983 i en holdkamp. Og det var egentlig helt unødvendigt. Han slog efter min mening ikke til i rette øjeblik, da han kunne have åbnet ned til modstanderens urokerede konge. Men slemt så det dog aldrig ud for

Morten — indtil sidste træk før tidskontrollen. Efter dette kunne modstanderen pludselig trænge ind i Mortens stilling med sine 2 tårne, og tårnslutspillet var meget svært at holde. Det lykkedes da heller ikke. I det hele taget sidder Morten nok på en meget svær plads som 4./5. bræt, og jeg vil være tilfreds, hvis han og jeg (den anden udsatte spiller) kan score 50 % i år. Efter vore 4 bedste (undertegnede, Søren, Gunnar og Hans) er der efter min mening et stykke ned til 5.-8. brættet (jeg kunne også medtage 2. holdets 4 første), som til gengæld er nogenlunde lige stærke. Pointsene bør altså meget groft set scores på 3-4 og 7-8 bræt.

Stefan afsløj i god holdstil remis i en næsten lige stilling efter afbytninger af dronningfløjsbønderne, og fik langsomt spillet sig til en vis fordel, der snart gav en bonde. Men det er svært at vinde med dronning + springer + e-h bønder mod dronning + springer + f-h bønder. Jeg troede dog, at han fik en fribonde på et tidspunkt, men han byttede den straks af (slog en passant), og skulle så prøve at vinde slutspil med springer og f- og g-bonde mod springer og g-bonde. Noget lignende er tidligere lykkedes for Morten (se Fribonden 1983, nr. 3), men det lykkedes ikke Stefan at komme igennem.

I alt 4 points er ikke tilfredsstillende, hvis vi skal rykke op. Og så var Dimon og Søren endda noget heldige med deres halve points. Samtidig tog Odysseus afstand, da de efter 1. rundes sejr 6½-1½ over Haslev vandt 5½-2½ mod en af favoritterne, nemlig

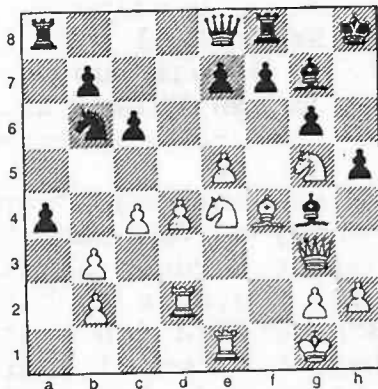
Greve. Det bliver uhyggelig svært at rykke op, men en stor sejr over Odysseus i 6. runde vil kunne gøre underværker....

Eivind

Gunnar spillede nok det bedste parti: Gunnar West Hansen – Finn Haargaard.

1. e4 Sf6 2. Sc3 d6. Normalt spilles 2...d5 (eller 2...e5). Tekstrækket går via trækstilling over til Pirc. 3. d4 g6 4. f4. Naturligvis, trebondevarianten, som er hvids mest aggressive svar på Pircs forsvar. 4...Lg7 5. Sf3 o-o 6. e5 dxe5 7. fxe5! Ikke teoriens hovedvariant 7. dxe5?? Dxd1+ 8. Kxd1, da vi så kommer over i slutspil. Gunnar kender sin styrke. 7...Sd5 8. Le4 Sb6 9. Lb3 Sc6 10. Se4 Sa5 11. o-o Sxb3? Partiets eneste klare positionelle fejl. Sort taber en masse tempi på at bytte en stærk springer mod en løber. Bedre var 11...Sac4 eller 11...Lg4. 12. axb3 h6 13. De1 Lf5 14. c4. Trækket ser underligt ud når man tænker på de tilbageblevne bønder, men er meget logisk. Sort fratages det albuerum, han havde, og trænges helt tilbage. 14...c6 15. Sc5

Lc8. En indrømmelse i en dårlig stilling. 16. Dh4 h5?! 16...Kh7!? 17. Sg5+ Kg8 var nok bedre. 17. Dg3 a5 18. Le3 Dc7 19. Lf4 Dd8. Frem og tilbage er dobbelt så langt. 20. Tad1 De8 21. Tfe1 a4 22. Se4 Le6 23. Sfg5 Lg4 24. Td2 Kh8.

25. Sf6! exf6? Sort skal spille 25...Dc8 med mulighed for sejt forsvar. 26. exf6 Dc8 27. fxg7+ Kxg7 28. Te7 Kg8 29. h3 Dd8 30. Txb7 Lc8 31. Sxf7! Df6 32. Sh6+ opgivet. 32...Kh8 33. Le5 og godnat.

(noter af Eivind)

Her kunne i det mindste have stået resultaterne af 3. og 4.holdets kampe i anden runde. Skam jer, I van-
artede varylere!

Red.

Holdturnering, 2. runde, 2. holdet

Vanløse S II - LVS V		6 - 2
1. Benny R.Petersen	- Villy Dohrmann	1 - 0
2. Leif Jensen	- Holger Lodahl	1 - 0
3. Steen Schousboe	- Carsten Lodahl	1 - 0
4. Bent Wiberg	- Peter Røder	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
5. Niels Rendlev	- Kim R. Jensen	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
6. Søren Juul S.	- Torben Rønsted	0 - 1
7. Bo Blangstrup	- Anker Boldt	1 - 0
8. Jørgen Holst, dr.	- Ole Sander	1 - 0

VS har som regel vanskeligheder med hold fra Lyngby-Virum. Tænk bare på de flop både 1. - og 2. holdet havde i sidste sæson. Og efter 1-2 timers spil begyndte de bange anelser at dukke op. Bortset fra den hasteindkaldte doktor ("Er her en læge tilstede"), var der absolut ingen, der så ud til at nyde forestillingen. Men holdet er ved at oparbejde den vigtigste ingrediens i holdskak, kampvilje og holdmoral!

Et sent afbud fra Eigil (jeg måtte undlade at forklare holdkammeraterne grunden til afbuddet; det var en yderst lang og indviklet forklaring) sendte påny dr. Holst i manegen (tak!). Og han kunne lide duften; det var jo næsten det gamle mesterrækkehold fra begyndelsen af 80'erne, der var samlet. Med et par hurtige indgreb viste han både sin positionelle og taktiske overlegenhed, 1-0.

Blot et minut efter kunne Benny afslutte til 2-0 efter et godt angreb. Men inden havde modstanderen haft chancer, men han levede ikke op til stillingens krav og begyndte typisk først at tænke da det var for sent.

Søren slog sig selv psykisk fra start, idet han af gammel vane fik spillet en åbning, han har lagt på hylden. Derfor så han heller ikke de små modchancer der trods alt bød sig. Men nu begyndte stillingerne så småt at hælde den rigtige vej på de øvrige brædder, en enkelt kikser kan et godt hold sagtens tåle.

Leif kom ind i lidt utraditionel grümfelder, og selv om han næppe havde fordel, tvivlede jeg

aldrig. Den slags stillinger vinder Leif hver gang! C-linien og en aktiv springer gjorde det af med modstanderen (et tårn i en åben linie, kan i sjældne tilfælde være fordelagtigt, Hans!) 3-1. Da Bo først fandt ud af, at hans rottetall burde give points overspillede han modstanderen. Men det så unægtelig lidt rodet og risikabelt ud; begge konger bar yderst beskedne klæder, 4-1.

Steen kom ind i en stillingstype, der passer ham, så selv om han heller ikke kunne påberåbe sig fordel efter åbningen, sørgede hans skakforståelse for et efterhånden større overtag. At han overså en taktisk vindende finesse skyldes uden tvivl manglende kamptræning, sejren var klar nok alligevel, 5-1.

Niller stod efter alle andres opfattelse kritisk. En bonde under uden kompens, men Niller betroede dog mig, at han havde masser af spil for den ofrede bonde. Det beviste han så, men det må stå hen i det uvisse om han missede en gevinst. Tilsidst gik det over stok og sten og det var lige før, $5\frac{1}{2}$ - $1\frac{1}{2}$. Bent stod ligeledes trykket, men fik meget langsomt og sikkert vendt stillingen til sin fordel, men selv om han endelig fik erobret en bonde, kunne han trods yderst ihærdige forsøg ikke afgøre, men det var en dejlig fight, 6-2.

Altså påny tenniscifre og denne gang mod en modstander, der havde vundet 1. runde $5\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$ tyder godt. Kampviljen gør det sjovt at være med, og faktisk havde vi lidt ondt af de stakler, der valgte at tilbringe aftenen foran TV-skærmen eller var i "parken". Danmark-Jugoslavien 0-2, nu slipper vi for at høre om fodbold de næste par år! Næste gang gælder det Brøndbyvester I, det bliver formentlig en af topopgørene i denne sæson.

Benny

Fribonden - et hestehoved foran

Vinterturneringen 1990/91

Vi er nu kommet ca. halvvejs gennem sæsonens vinterturnering, så det må vel være på tide at gøre status. Travlhed samt overvældende stofmængde til FRIBONDEN må bære skylden for, at der ikke tidligere har været bragt bulletiner fra vor fornemste turnering.

I mesterskabsklassen var der forventet et meget tæt opløb mellem den dobbelte klubmester Eivind, koordineringsspecialisten Søren samt den snu Gunnar. Men...

1. Eivind E.	5½ af 7	5. Dimon P.	3 af 6
2. Søren B.P.	4 af 7	6.-8. Gunnar W.H.	2 af 6
3. Benny P.	3½ af 6	6.-8. Lars P.	2 af 6
4. Stefan H.	3 af 6	6.-8. Morten M.H.	2 af 6.

Eivind har lagt hårdt ud og selvom tempoet er sat ned ($3 \times \frac{1}{2}$ i de sidste 3 runder) tror jeg ikke nogen kan stoppe ham i at blive 3-dobbelt. Søren er i VT-fremgang, men en formnedgang kan vel forventes, når han drager til Afrika i 3 måneder. Gunnar lagde ud med to gange kort rokade. Den igangsatte spurt kan næppe bringe ham til tops. Nedrykningen tegner yderst spændende! Dimon har imponeret og har spillet uimponeret, så bortset fra Eivind og Søren kan ingen føle sig sikre; et enkelt kiks kan blive kostbart.

Kandidatklassen er stærkt besat i denne sæson. Med vort nye medlem Jesper og i VT-forstand genopstandne Leif som favoritter bliver der hård kamp om oprykningen. Stillingen ved redaktionens slutning:

1. Leif J.	5 af 6	5. Holst	2½ af 5
2. Jesper A.	3 af 4	6. Bent W.	2½ af 6
3. Bo B.	3 af 4	7. Erling M.	1 af 5
4. Søren J.S.	3 af 6	8. Eigil P.	1 af 6.

Men Bo har åbenbart tænkt sig, at blande sig. Bent er kommet skuffende fra start, men han er jo bedst i 2. halvdel. Eigil kan ikke koncentrere sig og må finde sig i at dele nedrykningsfavoritværdigheden med Erling.

I Almenklassens forrunde er der højspænding netop nu, idet fårene skilles fra bukkene. Stillingen i toppen før sidste runde og et hav af udsatte partier:

1. Asger L. $5\frac{1}{2}$ af 6
2. Jørgen H. 5 af 6
3. Kjell S. 4 af 6
4. Kjeld K. $3\frac{1}{2}$ af 5
5. Jens W.L. $3\frac{1}{2}$ af 5
6. Henrik P. $3\frac{1}{2}$ af 6
7. Sten B. 3 af 4.

De fem første er automatisk kvalificeret til finalerundens gruppe A, men dukker der ikke nye deltagere op, kan de 8 første formentlig regne med at komme med.

Asger og Jørgen har begge imponeret og må være sikre deltagere. Men der kan blive yderst hård kamp om de resterende pladser.

Alle partier skal som bekendt være afviklet senest 9. januar. Partier der ikke er afviklet på dette tidspunkt, vil blive bedømt af den ikke altid retfærdige bestyrelse!

Den 23. januar lyder så startskuddet til både finalerundens gruppe A og B (i gruppe B deltager alle de, som ikke har kvalificeret sig til gruppe A). I gruppe A spilles der om en oprykningsplads til Kandidatklassen og her tror jeg det kan blive yderst spændende, da alle-mod-alle systemet giver en langt mere retfærdig afvikling.

I et af de kommende numre af FRIBONDEN vil der komme et mere udførligt referat om forrundens slutstilling.

Til slut vil jeg ønske alle deltagerne fortsat god kamp og endnu engang minde om afbudsregler. Og læg forøvrigt mærke til Mesterskabsklassen. Efter 6. runde er ingen bagud, tværtom. Der er noget at leve op til i de øvrige klasser!

Benny

Fribonden - et hestehoved foran, men foran hvad?

Program

9. jan VT for mester og k-klasse. Almenklasse: uds.p.
SØ 13. jan Kl 12,00 VS I, 3.div., 4.runde
16. jan Holdturnering, 4. runde + hængepartier, VT
23. jan VT, Almenkl. finale, 1.runde, uds.p.
30. jan 18,45 Demobrædt, VT alle klasser
SØ 3. feb Kl 12,00 VS I, 3.div., 5.runde
6. feb Holdturnering, 5.runde, VT: hængepartier
13. feb 18,45 Demobrædt, holdanalyser VT: Uds.p.

Næste nummer

Udkommer om alt går vel første onsdag i februar. Vi håber og tror at vi til den tid vil kunne præsentere endnu en stribe holdkampreferater, partier og andet godt. Og så kan vi afsløre at redaktionen ligger inde med to fremragende manuskripter af hhv Søren B.P. ("Afrjcanus") og den gode læge Dr.prim. Glød jer!

Vinterturnering: Afbud til Morten, 36 48 50 48
eller til Gyldholm, 31 74 35 21

Fribonden udgives af Vanløse Skakklub, som spiller hver onsdag kl. 19,30 i lokalerne i Menighedshuset, Ålekistevej 156, ved Vanløse Kirke.

Formand	Benny Petersen	42	22	26	37
Kasserer	Børge Gyldholm	31	74	35	21
Redaktion	Hans Nielsen	31	57	54	88
	Steen Schousboe	31	71	74	97
Klubbens giro		6	47	84	33